

[Poul Møller.]

anledning til dette forslag, er der vel grund til at gøre nogle saglige bemærkninger om disse problemer.

Det fremgår af den højtærede finansministers fremsættelse, at aktieselskaberne i 1954 — den sidste opgørelse, vi har — havde et overskud på 750 mill. kr. Det lyder stort, men jeg synes, den højtærede finansminister skulle have oplyst, at det ikke procentvis, i forhold til egenkapitalen i virksomhederne, er udtryk for noget stigende overskud, men at det tværtimod er udtryk for et faldende overskud i procent af egenkapitalen. Der udkom netop for få uger siden, den 23. marts 1956, et nummer af „Statistiske Efterretninger“, der beskæftigede sig med disse problemer. Deraf vil man se, at overskuddet i landets aktieselskaber i 1954 udgjorde 8,5 pct. af egenkapitalen, i 1953 8,8 pct., i 1952 9,2 pct., i 1950 8,8 pct., i 1949 8,5 pct., i 1947 9,7 pct., i 1946 9,7 pct. o. s. v. Det fremgår heraf, at bortset fra året 1948 er tallet 8,5 pct. det laveste, der har været efter krigen; men det skulle altså alligevel motivere, at man her møder op med et forslag om en speciel skat. De 750 mill. kr. ser i agitationen ud til at være et stort tal, men i virkeligheden har overskuddet i procent af egenkapitalen været faldende.

Vi har ingen opgørelse for 1955. Når den højtærede finansminister fremsætter dette forslag, burde han vel i hvert fald have forsøgt at komme med enkelte oplysninger om, hvordan det er gået i 1955 i forhold til 1954. Vi kan se i nogle af de selskaber, der har deklareret udbyttet og fremlagt regnskab, at der har været stigende overskud, men vi kan ikke se, hvordan det samlede udbytte forholder sig til den samlede egenkapital. Det er vel muligt, at der har været en stigning, men den stigning, der foreligger, bringer ikke procenten op over det, den var i 1952, i 1951, hvad den har været i efterkrigsårene.

Jeg tror dog, at den højtærede finansminister vil give mig ret i, at i sig selv er der ikke noget utilfredsstillende ved, at danske selskaber har overskud. Det er vel det, der er meningen med erhvervsvirksomhederne. Det er dog meningen med stigende eksport og stigende produktion, hvis overskuddet bliver i virksomheden, hvis det

bruges til konsolidering og til at skabe mere beskæftigelse. Er det ikke netop den politik, som alle kræfter her i landet har været forenet om at fremme gennem efterkrigsårene?

Ser vi i stedet for overskuddet på det, der er udbetalt aktionærerne i udbytte, så var det i procent af aktiekapitalen i 1954 7,8 mod i 1953 8,0. Den stigning, der har fundet sted siden 1954, altså for 1955's vedkommende, kender vi ikke noget til. Skal vi skønne, har der vel fundet en stigning sted, men intet er oplyst herom statistisk. Man forvirres ofte ved at høre om udbytterne i enkelte store selskaber, men ser man på vore 6 000 aktieselskaber i en samlet masse, ved vi ikke, om der er tale om stigende udbytte; men er der det, så er der i virkeligheden heller ikke noget mærkeligt ved det. Den højtærede finansminister ved jo særdeles vel, at når regeringen fører en rentepolitik, som tilsigter at hæve renten bl. a. på obligationerne her i landet, så må også dividenden stige, hvis man ønsker at skaffe aktieselskaberne den fornødne kapital. Det er som forbundne kar. Når statens obligationer forrentes med over 7 pct., ja, så kan man selvfølgelig ikke regne med andet, end at dividenderne stiger i samme forhold. Det er simpelthen nødvendigt, hvis man ønsker at skaffe aktieselskaberne den fornødne kapital, således at disse kan sikre beskæftigelsen, sikre produktionen, sikre investeringerne. Derfor er den stigning, der kan være sket siden 1954 — i 1954 var den altså ikke sket, i 1954 var udbyttet under udbyttet i 1953 — denne stigning er i hvert fald ikke større, end at den kun svarer til den rentestigning, der i almindelighed har fundet sted i samfundet efter de foranstaltninger, regeringen og nationalbanken har gennemført fra sommeren 1954 og fremefter.

Ses udbytteprocenten i forhold til selskabernes samlede egenkapital, altså ikke i forhold til aktiekapitalen, men i forhold til den samlede egenkapital i virksomhederne, så udgjorde den i 1954 3¼; 3¼ pct. var altså aktionærernes udbetalte udbytte i forhold til vore aktieselskabers samlede egenkapital. Mon ikke disse tal og disse kendsgerninger vil være egnede til at slå en smule koldt vand i blodet på dem, der overhovedet vil tænke over disse problemer. Man